

U IME CRNE GORE

Gž.br.1458/16

VIŠI SUD U PODGORICI kao drugostepeni, u vijeću sastavljenom od sudija Milorada Marotića kao predsjednika vijeća, Mirjane Vlahović i Nenada Otaševića kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužilje Tee Gorjanc-Prelević iz Podgorice, koju zastupa pun. Tomović Dalibor, adv. iz Podgorice, protiv tuženog Preduzeće za informisanje i marketing "Pink M Company,, d.o.o. Podgorica, osnivač televizije Pink M, koga zastupa Božović Radovan, adv. iz Bara, Ul. Vladimira Rolovića br. 15 - Bar, radi naknade štete i objave presude, v.s. 2.500,00 €, odlučujući o žalbama stranaka izjavljenih protiv presude Osnovnog suda u Podgorici P.br.838/15 od 26.01.2016. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 12.04.2016. godine, donio je

P R E S U D U

POTVRDJUJE SE presuda Osnovnog suda u Podgorici P.br.838/15 od 26.01.2016. godine, u stavu prvom, drugom i trećem izreke.

PREINAČAVA SE rješenje o troškovima postupka sadržano u stavu četvrtom izreke i izriče:

DUŽAN JE tuženi da tužilji naknadi troškove cijelog postupka u iznosu od 562,50 €, u roku od 15 dana od dana uručenja ove presude.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Osnovnog suda u Podgorici P.br.838/15 od 26.01.2016. godine, odlučeno je:

"DJELIMIČNO SE USVAJA tužbeni zahtjev pa se obavezuje tuženi da tužilji po osnovu naknade nematerijalne štete za pretrpljene duševne bolove zbog povrede časti i ugleda isplati iznos od 1.000,00 eura, sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana presudjenja pa do konačne isplate, a u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude.

ODBIJA SE tužbeni zahtjev u dijelu kojim je traženo da se obaveže tuženi da na ime naknade nematerijalne štete za pretrpljene duševne bolove zbog povrede časti i ugleda, mimo dosudjenog iznosa iz stava I izreke ove presude, isplati tužilji iznos od još 1.500,00 eura, sa zakonskom kamatom od dana presudjenja pa do konačne isplate, kao neosnovan.

NAREDJUJE SE objavljivanje ove presude na televiziji Pink M u emisiji „Minut,dva“ u istim terminima i broju emitovanja, u prvoj narednoj emisiji, po pravosnažnosti presude, na trošak tuženog.

OBAVEZUJE SE tuženi da tužilji naknadi troškove postupka u iznosu od 180,00 eura, u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude."

Protiv navedene presude stranke su blagovremeno izjavile žalbe.

Tužilja prvostepenu presudu pobija u stavu drugom i četvrtom (u žalbi pogrešno označen nepostojeći stav peti) izreke zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi je navela, da

tuženi nije dostavio digitalni video zapis emisije "Minut,dva", navodeći da ga ne posjeduje, jer je po Zakonu o medijima dužan da čuva snimke 30. dana od dana objavljivanja, pa je tužilja naknadno pribavila digitalni zapis navedene emisije koji dostavlja uz žalbu, jer isti nije mogla do zaključenja glavne rasprave dostaviti sudu. Prvostepeni sud nije utvrdio odlučnu činjenicu a to je da je tuženi u prilogu emitovanom u emisiji "Minut,dva" od 19.02.2015. godine, objavio neistinite i uvredljive navode o tužilji. Takođe, prvostepeni sud je pogrešno primijenio materijalno pravo, jer je pogrešno tumačio čl. 10. Evropske konvencije o ljudskim pravima i nije adekvatno zaštitio pravo tužilje, tj. njenu čast i ugled. Tačno je da je tužilja javna ličnost i da su javne ličnosti dužne da ispolje veći nivo tolerancije prema kritici, međutim, nivo tolerancije se hijerarhijski razlikuje a prvostepeni sud se nije bavio gradacijom te hijerarhije. Prvostepeni sud je pogrešno primijenio materijalno pravo u dijelu odluke o troškovima postupka, jer se troškovi postupka uvećavaju za 50% u slučaju postojanja drugog tužbenog zahtjeva a punomoćnik tužilje je obaveznik PDV-a, pa je sud morao dosuditi porez na dodatnu vrijednost.

Predložila je da se žalba usvoji, prvostepena presuda u pobijanom dijelu preinači i tužbeni zahtjev u cjelosti usvoji i dosude troškove postupka saglasno žalbenim navodima, ili da se ista ukine i predmet vrati na ponovno odlučivanje.

Tuženi prvostepenu presudu pobija u usvajajućem dijelu iz svih zakonom propisanih razloga, predlažući da se ista preinači i tužbeni zahtjev u cjelosti odbije kao neosnovan, ili ista ukine. U žalbi je naveo da je prvostepena presuda donijeta uz bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 367. st. 2. tač. 15. ZPP-a, jer ima nedostataka zbog kojih se ne mogu ispitati, razlozi o odlučnim činjenicama su nejasni. Prvostepeni sud nije utvrdio da li je tužilja pretrpjela duševne bolove zbog povrede časti i ugleda usled radnje tuženog, kolikog su intenziteta bili bolovi i koliko su trajali. Postojanje duševnih bolova kao posledica povrede časti i ugleda se ne može pretpostavljati, već se moraju dokazati, pa je prvostepena presuda donijeta na osnovu pogrešno i nepotpuno utvrdjenog činjeničnog stanja, jer tužilja nije saslušana u svojstvu stranke na okolnosti trpljenja eventualno duševnih bolova, i ako je to tuženi predlagao a sud predlog odbio, niti je vršeno vještačenje po vještaku neuropsihijatrijske struke, pa je tužbeni zahtjev trebalo odbiti kao neosnovan, jer je zasnovan na relativno bitnoj povredi iz čl. 367. st. 1. u vezi čl. 217. i 219. ZPP-a. Zaključak da postoji povreda časti i ugleda na osnovu pregleda video snimka je neprihvatljivo, čime je povrijedjeno pravo tuženog na pravično sudjenje zajemčeno odredbom čl. 32. Ustava Crne Gore i čl. 6. st. 1. Evropske konvencije. Prvostepeni sud je propustio da izvede dokaz čitanjem članka objavljenog u dnevnom listu Dan od 16.12.2015. godine, u kojem je objavljeno kako je tužilja kao direktorica NVO Akcija za ljudska prava sa još dvije direktorice NVO medijima saopštila da moldavka tzv. S.Č. nije imala pravično sudjenje pred Osnovnim i Višim sudom u Podgorici u predmetu po optužnom predlogu oštećenog Zorana Piperovića, zbog krivičnog djela davanje lažnog iskaza. To je bila tema i ostalih novina i članaka koje je prvostepeni sud pročitao u dokaznom postupku, međutim, u navedenom tekstu objavljenom u Danu data je šansa Zoranu Piperovića da se izjasni povodom saopštenja tri NVO, pa i tužilje, što je on i učinio a njegovo izjašnjenje je bio povod da tuženi zaključi da je i tužilja involirana u slučaju moldavke, zbog čega je na tv-u tuženog objavljena fotografija tužilje dana 30.01.2015. godine, jer je u navedenoj emisiji citiran intervju imenovanog Piperovića, koji je govorio o tužilji i nevladinim organizacijama. Tuženi je predlagao da se u dokaznom postupku sasluša izvršni direktor tuženog, glavni i odgovorni urednik tv Pink M i urednici informativnog programa ove televizije, na

okolnosti kako je došlo do objavljivanja fotografije tužilje, koji predlog je prvostepeni sud odbio. U žalbi je dalje naveo da je nepravilan zaključak prvostepenog suda da se nije radilo o oštroj polemici, jer se tuženi nije bavio ličnošću tužilje, već je samo prenosio riječi imenovanog Piperovića bez namjere da se o tužilji iznese neistina i nanese joj nematerijalna šteta. Jedini razlog za sve je bio javni interes.

U odgovorima na žalbe stranke su osporavale žalbene navode suprotne strane i predložile da se žalbe suprotne strane odbiju kao neosnovane.

Ispitujući zakonitost prvostepene presude povodom izjavljenih žalbi, u smislu odredbe čl. 379. st. 1. ZPP-a i razloga žalbe, ovaj sud kao drugostepeni je našao da su žalbe stranaka u dijelu kojim se pobija odluka o glavnoj stvari neosnovane, dok je žalba tužilje u dijelu odluke o troškovima postupka djelimično osnovana.

Prvostepena presuda je donijeta bez počinjenih bitnih povreda odredaba parničnog postupka, kako onih na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, tako i bez bitnih povreda postupka na koje se žalbom tuženog ukazuje, jer prvostepena presuda nema nedostataka zbog kojih se ne može ispitati i ista sadrži jasne razloge o odlučnim činjenicama. Takodje, prvostepeni sud je pravilno cijenio izvedene dokaze, pa tuženi u žalbi navodi da je primjenom pravila o teretu dokazivanja tužbeni zahtjev trebalo odbiti kao neosnovan a kako je isti djelimično usvojen to je po navodima ovog žalioaca počinjena bitna povreda iz čl. 367. st. 1. u vezi čl. 217. i 219. ZPP-a, koji navodii su po ocjeni ovog suda neosnovani.

Prvostepena presuda je donijeta na osnovu pravilno i potpuno utvrđenog činjeničnog stanja i uz pravilnu primjenu materijalnog prava.

Predmet spora je zahtjev tužilje za naknadu nematerijalne štete za pretrpljene duševne bolove zbog povrede časti i ugleda tužilje za traženi iznos od 2.500,00 €, kao i zahtjev da se naredi tuženom objavljivanje presude na tv Pink M u emisiji "Minut,dva" u prvoj narednoj emisiji po pravosnažnosti presude na trošak tuženog.

Iz spisa prvostepenog suda proizilazi, da je tužilja zajedno sa Ljiljanom Raičević izvršnim direktorom Sigurne ženske kuće i Majom Raičević izvršnim direktorom Centra za ženska prava analizirala presudu u postupku koji su Zoran Piperović i Ekrem Jasavić kao supsidijarni tužioc i vodili protiv okrivljene moldavke Svetlane Čabotarenko (S.Č.), a kojom presudom je ista osudjena na kaznu zatvora u trajanju od 1 godine zbog davanja lažnog iskaza,. Zoran Piperović reagovao na navedenu analizu dajući u istoj svoj osvrt na navode ovdje tužilje iz navedene analize, pa je u intervjuu dnevnom listu "Pobjeda" pominjao između ostalih i NVO označavajući ih kao pomagače u toj aferi, te da je tuženi u spornoj emisiji pored informacije da je za S.Č. raspisana međunarodna potjernica prenosio i navode Zorana Piperovića. Takodje je nesporno da je postojao javni interes da se objave informacije vezane za aferu S.Č. koja je u jednom periodu obilježila kako političku, tako i društvenu scenu u Crnoj Gore.

Iz provedenih dokaza pred prvostepenim sudom-transkripta i pregledanog digitalnog video zapisa emisije „Minut,dva” od 30.01.2015. godine, proizilazi da je u navedenoj emisiji objavljeno, da je za moldavkom S.Č. raspisana međunarodna potjernica, da je jedan od aktera afere S.Č. adv. Zoran Piperović, kazao ranije za „Pink M” televiziju da će ovaj slučaj za njega biti zatvoren tek kada se u zatvoru nadju tadašnji čelnici MUP-a, Andrija Jovičević, Mičo Orlandić i Milan Paunović, zatim pomagači iz NVO

sektora, kada se pojavila i slika tužilje prvi put. U prilogu su dalje prenijeti navodi Piperović Zorana da je iza afere S.Č. aktivnu ulogu imala međunarodna zajednica, koja je cijelu tu aferu izmislila i uz pomoć opozicije i dijela NVO sektora pokušala da utiče na političke prilike u Crnoj Gori, nakon čega se drugi put pojavila tužiljina slika. Dakle, iz sadržine priloga se ne može reći da se u ovom slučaju radi o razmjeni mišljenja i javnoj polemici koja se razvila između tužilje i, oštećenog u aferi S.Č., Zorana Piperovića, već je tuženi prenosio dio izjave Zorana Piperovića u kojem navodi da će za njega slučaj biti zatvoren tek kada se, između ostalih, u zatvoru nađu i pomagači iz NVO sektora, kada se pojavila i slika tužilje prvi put i da je iza afere S.Č. aktivnu ulogu imala međunarodna zajednica, koja je osmislila aferu i koja je uz pomoć opozicije i dijela NVO sektora pokušala da utiče na političke prilike u Crnoj Gori, nakon čega se drugi put pojavila tužiljina slika. Znači, prvostepeni sud je zaključio da je tuženi tužilju stavio u kontekst nekog ko bi trebao da se nadje u zatvoru kao pomagač iz NVO sektora kao učesnika u kreiranju afere S.Č. i nekog preko koga je međunarodna zajednica pokušala da utiče na političke prilike u Crnoj Gori. U spornoj emisiji niti u svom intervjuu Zoran Piperović nije naveo da je tužilja to lice, već je to stav tuženog koji je u trenutku prenošenja navoda Zorana Piperovića u gornjem desnom uglu ekrana prikazao sliku tužilje, što implicira da je tužilja lice na koje se odnosi navedeni dio izjave Zorana Piperovića. I ako je Piperović uopšteno govorio o pomagačima iz NVO sektora, pa proizilazi da je tuženi sam ocijenio na koga se navedena izjava odnosi.

Iz naprijed navedenog činjeničnog utvrđenja, nasuprot žalbenim navodima stranaka, prvostepeni sud je pravilnom ocjenom izvedenih dokaza, pravilno i potpuno utvrdio činjenice koje su od značaja za ocjenu osnovanosti i visine prvo postavljenog tužbenog zahtjeva, odnosno osnovanosti drugo postavljenog tužbenog zahtjeva. Prednje, jer je i po ocjeni ovog suda kako je pravilno zaključio prvostepeni sud, tuženi u navedenoj emisiji u trenutku dok je prenosio navode Zorana Piperovića da će za njega slučaj S.Č. biti zatvoren tek kada se u zatvoru nadju tadašnji čelnici MUP-a, Andrija Jovičević, Mićo Orlandić i Milan Paunović, zatim pomagači iz NVO sektora i da je iza afere aktivnu ulogu imala međunarodna zajednica, koja je cijelu tu aferu izmislila i uz pomoć opozicije i dijela NVO sektora pokušala da utiče na političke prilike u Crnoj Gori, u gornjem desnom uglu ekrana prikazao sliku tužilje, čime je označio tužilju kao lice na koga se odnose prednji novidi Piperovića. Ovo, i ako Piperović nije označio lice ili lica iz NVO sektora, već je uopšteno govorio o pomagačima iz NVO sektora. Znači, i po ocjeni ovog suda, kako je pravilno zaključio prvostepeni sud nije se radilo o oštroj polemici kako to navodi tuženi. Takodje, u navedenoj emisiji je citiran intervju imenovanog Piperovića, koji kako se neosnovano u žalbi tuženog navodi nije govorio o tužilji, već samo o nevladinim organizacijama.

Nasuprot žalbenim navodima tuženog, prvostepeni sud je u pobijanoj presudi cijenio da je tužilja zajedno sa izvršnim direktoricama još dvije nevladine organizacije, analizirala presudu u postupku koji su vodili supsidijarni tužioci Zoran Piperović i Ekrem Jasavić protiv okrivljene moldavke Svetlane Čabotarenko, i da je Piperović imao intervju u dnevnom listu Pobjeda u kojem je pominjao između ostalih i NVO, te da je prvostepeni sud pročitao u dokaznom postupku četiri novinska članka koja se odnose na saopštenja koja su davale direktorice tri NVO, među kojima je i tužilja. S toga, to što prvostepeni sud nije pročitao članak koji je objavljen u dnevnom listu "Dan" od 16.12.2015. godine, nije počinio bitnu povredu odredbe parničnog postupka iz čl. 290. st. 2. ZPP-a, odnosno iz čl. 367. st. 1. ZPP-a, kako se pogrešno u žalbi tuženog navodi. Jer, je ista tema bila predmet ostalih članaka koje je prvostepeni sud

pročitao u dokaznom postupku, osim toga, sadržina kako pročitanih tekstova tako i teksta koji je objavljen u dnevnom listu "Dan" od 16.12.2015. godine, ne opravdavaju radnju tuženog kojom je objavljena fotografija tužilje prilikom objavljivanja teksta Zorana Piperovića povodom afere S.Č., sa naprijed navedenih razloga.

Takodje, nije bilo potrebe da se u dokaznom postupku kao svjedoci saslušavaju izvršni direktor tuženog, njegov glavni i odgovorni urednik i urednik informativnog programa, jer je na osnovu već izvedenih dokaza prvostepeni sud utvrdio sve činjenice koje su od značaja za presudjenje, posebno imajući u vidu sadržinu teksta Zorana Piperovića koji je objavljen u navedenoj emisiji u kojem nije pomenuo ime tužilje i objavljivanje fotografije tužilje prilikom prenošenja dijela tog teksta. Pri navedenom, bez značaja je da li je tuženi imao namjeru da objavljivanjem fotografije tužilje istoj nanese štetu a postojanje javnog interesa, tj. potreba da se javnost upozna sa epilogom afere moldavka S.Č. se ne može opravdati samovoljnim dovodjenjem u vezu sadržine objavljenog teksta sa tužiljom.

Neosnovani su žalbeni navodi kako tužilje tako i tuženog, da je prvostepeni sud pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje. Jer, je prvostepeni sud između ostalih dokaza, izvršio uvid u transkript emisije tuženog "Minut,dva" od 30.01.2015. i 19.02.2015. godine, i pregledao video snimke navedene emisije, pa je bilo nepotrebno da tužilja uz žalbu dostavlja digitalni video zapis navedene emisije, a shodno odredbi čl. 365. st. 1. ZPP-a, u žalbi se ne mogu iznositi nove činjenice i predlagati novi dokazi, osim ako se odnose na bitne povrede odredaba parničnog postupka, zbog kojih se žalba može izjaviti, pa bi dostavljanje digitalnog video zapisa i u slučaju da se tretira kao novi dokaz bilo učinjeno ne sa razloga zbog kojih se shodno navedenoj odredbi zakona novi dokaz može predlagati.

Neosnovano tuženi u žalbi navodi, da prvostepeni sud nije mogao samo na osnovu jednog dokaza utvrditi da li je tužilja pretrpjela duševne bolove zbog povrede časti i ugleda bez njenog saslušanja i vještačenja. Ovo, jer i po ocjeni ovog suda, izvođenje ovih dokaza bi bilo nepotrebno, jer je objavljivanjem njene fotografije u navedenoj emisiji tuženog, evidentno došlo do povrede navedenih dobara tužilje, što se može zaključiti bez njenog saslušanja što u ostalom tužilja i tvrdi tužbom, dok se postojanje i intenzitet pretrpljenih duševnih bolova cijeni po slobodnoj ocjeni u smislu odredbe čl. 220. ZPP-a, a na osnovu okolnosti konkretnog slučaja propisanih odredbom čl. 207. ZOO-a. S toga, prvostepeni sud navedenim zaključkom nije povrijedio pravo tuženog na pravično sudjenje, kako se neosnovano navodi u žalbi.

Prvostepeni sud je pravilno cijenio okolnosti konkretnog slučaja i pravilno primijenio odredbu čl. 20. st. 1. i 2. Zakona o medijima i djelimičnim usvajanjem postavljenog tužbenog zahtjeva za naknadu štete. Ovo, jer je tuženom pored obaveze naknade nematerijalne štete izrečena je i obaveza objavljivanja prvostepene presude na televiziji, čime se takodje doprinosi ostvarivanju pune satisfakcije tužilji zbog povrede navedenih ličnih dobara.

Ovaj sud je cijenio i ostale žalbene navode stranaka u dijelu odluke o glavnoj stvari, pa je našao da su bez uticaja za donošenje drugačije odluke u tom dijelu.

Medjutim, kako se osnovano žalbom tužilje ukazuje, prvostepeni sud je pogrešno primijenio materijalno pravo u dijelu odluke o troškovima postupka. Jer, je tužilja postavila dva tužbena zahtjeva, pa istoj shodno tarifnom br. 7. st. 3. Advokatske tarife pripada uvećanje nagrade punomoćniku za 50% za drugi i svaki dalji zahtjev. Kako

tužilji pripada naknada troškova postupka za jedan zahtjev i to za sastav tužbe 100,00 €, za zastupanje na tri održana ročišta iznosi od po 100,00 €, za pristup punomoćnika na jedno odloženo ročište iznos od 50,00 €, tj. iznos od ukupno 450,00 €, kojem iznosu se dodaje iznos od 50%, tj. iznos od još 225,00 €, što čini iznos od 675,00 €. Tužilja je po ocjeni ovog suda uspjela u sporu cijeneći uspjeh po oba zahtjeva sa 70% uspjeha, to istoj pripadaju troškovi prvostepenog postupka u iznosu od 472,50 € ($675 \times 70\% : 100$).

Kako je žalba tužilje djelimično osnovana (samo u dijelu koji se odnosi na troškove postupka), to je ovaj sud uspjeh tužilje u postupku po žalbi cijenio sa 30%, pa je dosudjeni iznos troškova prvostepenog postupka uvećao za srazmjerno pripadajući iznos za sastav žalbe od 90,00 €, tako da ukupni troškovi čine iznos od 562,50 €, ($300 \times 30\% : 100$).

Tužiocu ne pripada uvećanje troškova po osnovu PDV-a, jer u spisima nije priložen račun-faktura o obračunu troškova.

Troškovi postupka odmjereni su prema prvom tarifnom razredu važeće Advokatske tarife.

Sa izloženog, odlučeno je kao u izreci, shodno odredbama čl. 382. i 395. tač. 3. ZPP-a.

VIŠI SUD U PODGORICI
Dana, 12.04.2016. godine

PREDSJEDNIK VIJEĆA-SUDIJA
Milorad Marotić, s.r.

Tačnost otpravka ovjerava
namještenik suda

